

[Energiministeren]

Hr. Helge Adam Møller havde andre interessante betragtninger og kom vel nærmest til den konklusion, at der i dag er brug for en anden energipolitik end den, vi anvendte, da vi skulle bringe Danmark ud af energikrisen. Jeg skal ikke gå nøjere ind i den betragtning. Den er kommet stærkt frem i Industrirådets pjece om energipolitikken i Danmark. Jeg deler den ikke, og jeg synes, den er blevet sat meget kompetent på plads i den artikel, som Håndværksrådets direktør, hr. Traberg Smidt, har skrevet i Børsen, og som er blevet citeret i dag. Det viser spændvidden i dansk industri og erhvervslivs holdning til, hvad der skal være dansk energipolitik, og jeg kan godt forstå, hvorfor der er disse spændinger. Der er nogle typer virksomheder, der har mere fornøjelse af den energipolitik, vi har ført i de seneste år, end andre. Det er nok typisk de lidt mindre og mere eksperimenterende, der har haft de bedste muligheder for at drage nytte af den førte energipolitik, men jeg er overbevist om, at det ville være galt at forlade den – også af industri- og eksportpolitiske grunde, fordi vi netop har et forspring i dag. Hvis ikke vi fortsætter, står andre parat til at tage over.

Jeg vil gøre opmærksom på, at også det succesombruste japanske erhvervsliv har opdaget, at der er en fremtid i f.eks. vindmøllebranchen, og man skal ikke tro, at det bare er noget, vi holder fast ved, hvis vi skulle indskrænke os så meget, så vi ikke ville gøre brug af det her i landet. Det var vel det, som hr. Duetoft var inde på, at det var meget godt med det, men det burde være beregnet på salg. Underforstået: Det er ikke noget, vi skal anvende her. Men vi skal have et grundlag her i landet, hvis vi vil gøre os håb om, at der også er salg i artiklen. Men det er i sig selv fornuftigt at anvende de alternative energikilder. Miljømæssigt er det klart et område, vi bør dyrke meget mere, og jeg er overbevist om, at der også er flere fremskridt at gøre. Det er egentlig gået flot fremad i de år, hvor vi har beskæftiget os med det. Der er vist næppe nogen dansk industri, der så hurtigt, på mindre end 10 år, har kunnet skabe en succes på et nyt område, som der er tale om på vindmølleområdet, og, som det har været nævnt, er vi førende. Blandt verdens 10 største virksomheder på området har vi de 7 i Danmark. Det løser ikke Danmarks energiproblemer, men det er et bidrag.

I øvrigt er de alternative energikilder støttet over statsbudgettet og mere indirekte på anden vis, som det også har været nævnt. Der har været nogle fantasiforestillinger om millionbeløb. Jeg vil ikke her forlade mig på, hvad dagblade har skrevet, og jeg vil opfordre hr. Behnke til heller ikke at gøre det. Det, som Jyllands-Posten har skrevet om sagen, er ikke i overensstemmelse med, hvad der står i statusnotatet. Der er der en udførlig redegørelse for, hvordan økonomien er. Der er intet skjult. Det er lagt helt åbent frem, også hvad det offentlige tilskud betyder på området.

Hr. Riishøj gjorde betragtninger om emner, jeg har været inde på, men også om tredjepartsfinansiering. Hvad dækker dette mærkelige ord? Det dækker over, at der kan være interesse i, at andre parter end den, der producerer energien, og den, der forbruger den, kan være med til at gennemføre energibesparende foranstaltninger. Eksempler er der en del af, f.eks. er der et par forsyningsselskaber, der har forsøgt sig med at tilbyde konsulenttjeneste til elforbrugende institutioner og virksomheder. De har fundet frem til, hvor man kunne sætte ind, har givet forslag til, hvordan det kunne gøres, beregnet, hvad det ville koste, og derefter tilbudt, at den pågældende institution, skole eller virksomhed kunne tilbagebetale det beløb, der er investeret af tredjeparten, her forsyningsselskabet, i takt med, at man nedbringer sit energiforbrug. Der er vanskeligheder i det, bl.a. fordi kommunerne har en låneramme, som man ikke uden videre kan sprænge ved sådan en ordning, og derfor fører vi i øjeblikket forhandlinger Energiministeriet og Indenrigsministeriet imellem om at løse det problem. Men jeg kan sige, at forhandlingerne føres med det formål, at det skal løses, og jeg er ret sikker på, at det også sker, fordi også indenrigsministeren og den øvrige regering er interesseret i, at vi finder frem til løsninger af en type, der kan nedbringe vort energiforbrug. Navnlig på elområdet er der noget at gå efter. Det er her, vi har den mest markante stigning i forbruget.

Hr. Riishøj var positiv over for mine synspunkter om at forsøge at få en øget anvendelse af naturgassen ind også i kraftværkerne. Jeg vil sige, så ingen skal være i tvivl om, hvad det egentlig er, der er sket, heller ikke hr. Behnke, der mener, at der her er udstedt noget, der ligner et påbud: Det er der ikke tale om. Det er